

Sygn. akt I CSK 93/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie G.W. i in. ,
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 lipca 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 stycznia 2006 r.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach kasacyjnych wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i stwierdzenia nabycia przez niego spadku po Z. Z., ewentualnie uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto – co również nie jest bez znaczenia – w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący tymczasem, uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołał się na okoliczności niewymienione art. 398⁹ k.p.c. Gdyby nawet uznać, że powołanie się przez wnioskodawcę na „konieczność spetryfikowania” określonych w skardze poglądów miało w istocie oznaczać wskazanie na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, stwierdzić trzeba, że skarżący zaniechał zamieszczenia w skardze jakiegokolwiek argumentacji prawnej na poparcie przedmiotowego wniosku.

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

Z podanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.